

første række indikative planlægningstal baserede sig på historiske tal, og rådet besluttede på sin 11. samling, at der skulle foretages en kritisk gennemgang af de kriterier, hvorefter disse tal opstilles. Styrelsesrådet har endnu ikke besluttet at revidere kriterierne. Fra dansk side nærer vi imidlertid et stærkt ønske om at rådet, når det forhåbentlig i en ikke alt for fjern fremtid foretager denne revision, vil tage fuldt hensyn til behovet hos de mindst udviklede lande, råde bod på historiske uretfærdigheder og forsøge på at finde frem til en formel, hvorved de mere udviklede lande ville påtage sig en større andel af projektkostningerne.

I denne forbindelse vil jeg gerne nævne en ECOSOC-resolution, der blev vedtaget ved en flertalsafgørelse sidste sommer, nemlig resolution 1615 (LI) vedrørende finansielle bidrag til UNDP. I denne resolution anmodede ECOSOC styrelsesrådet om ved først givne lejlighed at foretage en gennemgang af de planlægningsskøn, der har ligget til grund for de indikative planlægningstal, med henblik på opfyldelse af målsætningen om en fordobling af programmets midler inden for de næste 5 år. På sin 11. samling besluttede styrelsesrådet enstemmigt at tage til efterretning, at der ved fremtidig programmering anvendes en skønsmæssig gennemsnitsstigning på 9.6 pct. pr. år for så vidt angår frivillige bidrag i 5-års perioden 1972-76. Samtidig erkendtes det, at vedtagelsen af dette grundlag for den første planlægning på ingen måde var til hinder for, at man senere foretog en opadgående justering af programmeringsgrundlaget i lyset af øgede bidrag. Det er imidlertid en beklagelig kendsgerning, at de bidrag til programmet, der sidste år blev givet tilsagn om, end ikke repræsenterede en stigning på de skønnede 9.6 pct. Om få dage finder den næste bidragskonference sted, og jeg kan forsikre, at intet land ville blive mere tilfreds end Danmark, hvis det på grundlag af denne konference vil vise sig muligt at foretage en opadgående justering af de indikative planlægningstal. Hvad end resultatet bliver, må vi imidlertid ved fastlæggelsen af planlægningsskønnene holde os til realiteter for ikke at skabe forventninger, der ikke kan indfries.

For så vidt angår det tekniske samarbejde under generalsekretærens ledelse, vil jeg gerne give udtryk for den danske delega-

tions anerkendelse af de bestræbelser, der er gjort med hensyn til en nyorientering af De forenede Nationers ordinære program, baseret på en begrænsning af virksomhedsområder, bistandsformer og modtagerlande. Det følger af, hvad jeg tidligere har sagt, at Danmark med glæde har bemærket sig koncentrationen om bistand til de mindst udviklede udviklingslande, og forsikringen om, at projekter under det ordinære program vil indgå som et led i landeprogrammerne for de pågældende lande.

Til de betydningsfulde aktiviteter, der finansieres over budgettet for det ordinære program for faglig bistand hører den regionale og subregionale konsulentvirksomhed. ECOSOC vedtog på sin 51. samling resolution 1601 (LI), der tager sigte på en styrkelse af denne virksomhed og samtidig af det ordinære program ved at overføre den regionale konsulentvirksomhed til en særlig sektion på De forenede Nationers ordinære budget, medens sektion 13 i det, der nu bliver budgetafsnit VI, holdes på det nuværende niveau. Den danske delegation håber, at der kan opnås bred enighed om dette initiativ til at forøge de midler, der stilles til rådighed for et program, under hvilket der efter vor mening udføres et yderst værdifuldt arbejde til gavn for udviklingslandene.

Til slut vil jeg gerne fremsætte et par bemærkninger om programmet for FN-frivillige. Som en af de første bidragsydere til det særlige fond for FN-frivillige har Danmark vist sin interesse for denne sag lige fra starten. Der er endnu ikke gået et år siden programmets oprettelse, og det er derfor klart, at programmets koordinator i den indledende fase hovedsagelig har måttet beskæftige sig med administrative spørgsmål. Vi glæder os over de fremskridt, der er sket i denne henseende, og vi håber, at koordinatoren til næste år vil kunne berette om lige så vellykkede resultater med hensyn til programmets konkrete mål.

Der er her et finansieringsproblem. Efter vor mening bør programmet i første række finansieres af UNDP-midler indenfor de indikative planlægningstal for lande-programmerne. Vi er endvidere enige med ECOSOC i, at specialfonden for FN-frivillige bør være et middel til at gøre programmet virkelig universalt ved at dække visse omkostninger i udlandet for frivillige fra udviklingslande-